

TØMMERHANDLERFORENINGEN FOR KØBENHAVN OG OMEGN.

København, den 26. August 1925.

Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

I Skrivelse af 8. August har det høje Ministerium ønsket at høre Tømmerhandlerforeningens Udtalelse om vort Skøn paa Valutaspørgsmaalet.

Saaledes foranlediget, skal vi udtale, at den indtraadte bratte og stærke Stigning i udstrakt Grad har været Anledning til det Fald, der paa det hjemlige Marked har fundet Sted i Priserne paa Trælast.

Hvad angaar det næste Spørgsmaal, Fastlæggningen af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal, mener vi, at den danske Kronens Endemaal bør være Pari Kurs, fordi vi ikke før den Tid faar rolige og sikre Forhold at arbejde under i vort Erhverv, og at Udviklingen med dette Maal for Øje bør være saa naturlig som vel mulig, idet vi ikke tror paa Nyttens eller Nødvendighedens af Restriktioner, af hvad Art nævnes kan, jo friere Forholdene udvikler sig, des bedre er det.

Indtil den senere Tid kunde vi dog have ønsket at Kronestigningen var foregaaet i et langsommere Tempo, saaledes at Tabet var blevet fordelt over et længere Tidsrum, og derfor havde været lettere at bære, men efter at Kronen nu har nærmet sig Pari Kursen saa meget, finder vi, at det heldigste vilde være, at den nu bringes op til fuld Guldværdi, alt naturligvis, under Forudsætning af at Nationalbanken i saa høj Grad er Herre over Valutamarkedet, at Banken kan forebygge de kraftige Udsving, og holde Kronen i Pari Kurs, idet vi, efter at have baaret alle de Tab og Ulemper som den kraftige Stigning har medført, vilde anse det for en Ulykke, saafremt vi, ved en Gentagelse af Kronens Fald, efter kortere eller længere Tid, skulde blive udsat for de store Tab, en ny Stigning vil medføre.

Saafermt der maatte opstaa Vanskeligheder ved Kronens endelige Fæstelse, maa disse, synes det os, være af bankteknisk Art, og paa nærværende Tidspunkt, tør vi ikke udtale os om samme.

Ærbødigst

P. F. V.

A. Aubertin.